

gatottan kapták fel a fejüket, ha befordult az utcájukba a kéken villogó rendőrautó, aztán napirendre tértek nyomasztó képzelgéseik fölött, és halálosan irigyelték Ljubocskát, akinek nem kell többé azt a pocskék gesztenyeragasztót árulnia a Részegpiacon, mióta csoda esett ezen a jelentéktelen, vérszegény Fundánicson, s mindenki megelégedésére igazi vérbő férfitá változott. A reggelek attól kezdve fölöslegessé váltak, beleolvadtak a délutánba, az estébe, az éjszakába, hisz azt, aki eget rengető szirénázással jött haza, soha senki nem látta elmenni. Remekül eltitkolták a hajnalt, mert leginkább ehhez értettek. Mindig időben láttak az elhallgatásához, a legideálisabb sötéttségben, amelynek sűrűjében még olyan nehéz elképzelni a derengést, a valódiról pedig, mire valóban pirkadni kezdett, ügyesen elterjesztették, hogy nem más, mint közönséges szemfényvesztés. És ezekről a tökéletesen alakító amatőrökről most már sohasem fog kiderülni, az öröklétre rendezkedtek-e be, vagy éppen ellenkezőleg, beletörődve az elkerülhetetlenbe, türelmesen várják a világvégét.

Gerevich András

SZÓRAKOZÁS SAN FRANCISCÓBAN

1

Villanás, durranás,
karom hátracsap,
testem hátradől,
ahogy a fejét kilyuggatom,
a mellét is kilyuggatom,
ragasztunk a testére vörös pontokat,
célnek,
és ott is kilyuggatom.
Az üres töltények
a falon koppannak,
de a fülvédőben nem hallok semmit,
ami a durranásnál halkabb,
nem hallok semmit,
annyira koncentrálok.
Célok. Levegőt veszek.
Kilövöm a jobb szemét.
Kilövöm a bal szemét.

2

A fiókban heverő rendőrpisztoly
töltényeket és lelket kap.
Kopott terem az üzletközpont hátában,
a falon plakátok: puskák, pisztolyok,
cicababák és szépfiúk
nyakig fegyverben.

Bérelhetek bármilyen pisztolyt,
céltáblám lehet egy test körvonala
vagy fénykép,
életnagyságú Oszama.
Bármit belógathatsz.
Egy hete valaki
saját halantékát vette célba.

3

Mindenki politizál.
Az embernek nem joga,
hanem kötelessége,
hogy otthon fegyvert tartson,
mert kötelesség a családot, az otthont megvédeni.
A nép kötelessége megdönteni,
ha diktátor kerül az elnöki székbe:
a fegyver tartja sakkban a kormányt.
Bólogatni kell, helyeselni –
ma este ide tartozom,
és tagadni már előttük úgysem tudom,
hogy mennyire élvezem,
ahogy kezemben a fegyver
villan, durran és visszacsap.
Pedig csak a félelem jó.

4

Felrakom a fül- és a szemvédőt,
egy rongyba törlöm izzadt kezemet,
a vonalra állok,
és cafatokká lövöm a homlokát.

LAPOK A „MINDENES KÖNYV”-BŐL. TOLNAY KÁROLY LEVELEZÉSÉBŐL ÉS NAPLÓFELJEGYZÉSEIBŐL (III)

Közreadja Lenkei Júlia

Maritain

Azt az intimitást, ahogyan Lesznairól írt, Tolnay naplófeljegyzéseiben csak Jacques Maritain tudta kivívni magának. Vele akár Párizsban is megismerkedhetett volna Tolnay, sőt a francia filozófus éppen abban az évben járt Magyarországon, amikor Tolnaynak cikke jelent meg (francia nyelven) a pécsi *Pannonia* című folyóiratban a mai ma-